

Den gode invitation til minikonfirmander

Interview med kommunikationsmedarbejder Anne Skouboe og sognepræst Sarah Bach la Cour i Hyltebjerg Kirke

En invitation til at blive minikonfirmand virker som en arbejdsopgave, der er lige til at gå til. Et billede af nogle søde, smilende børn i en kirke, der har det sjovt og så en glad tekst, der fortæller, hvor hyggeligt det er at høre bibelhistorier og synge salmer. Så burde alle sognets børn valfarte til kirken, men det gør de bare ikke. At lave den gode invitation til minikonfirmander er en udfordring, mange af os bokser med at løse. For hvordan skrues man en invitation sammen, der rammer målgruppen?

Illustrationer frem for billeder

Vi har spurgt kommunikationsmedarbejder Anne Skouboe og sognepræst Sarah Bach la Cour i Hyltebjerg Kirke, hvilke overvejelser de gør sig, når de skal lave en invitation til minikonfirmandundervisning.

Anne: Vi gør os helt vildt mange overvejelser, inden vi sender en invitation ud. Konceptet skal være helt på plads, og det mindset vi er nået frem til, skal også kunne aflæses i invitationen.

Sarah: Vi tænker virkelig meget i målgrupper. Hvad synes børnene i tredje klasse, er sjovt? Hvad trigger dem? Og hvad synes vi selv, er sjovt at lave? Det er en vidunderlig alder, hvor der sker rigtigt meget med dem. Vi har anlagt en legende tilgang, hvor vi går ind i et undreunivers sammen med dem. For mig handler det meget om at give dem nogle oplevelser, som på en eller anden måde bliver kropsliggjort. Jeg tror, at vi husker bedre med kroppen, og det gælder

i særdeleshed børn. Så for mig er det vigtigt at få aktiveret alle sanserne. Vi skal røre, og vi skal høre, vi skal se, vi skal mærke, og vi skal lugte, det hele! Det handler om, at vi skal lege tingene frem, så det ikke bliver skoleagtigt.

»Vi bruger et billedsprog, der gerne må være finurligt og gådefuldt. Derfor foretrækker vi illustrationer fremfor billeder, for med illustrationer kan vi bedre skabe og lege med undreuniverset.«

Anne: Og det prøver vi på at kommunikere gennem vores valg af billeder og sprogbrug. Vi bruger et billedsprog, der gerne må være finurligt og gådefuldt. Derfor foretrækker vi illustrationer fremfor billeder, for med illustrationer kan vi bedre skabe og lege med undreuniverset. Børn er i det hele taget gode til at afkode billeder. De er vant til det hurtige billedsprog fra memes, YouTube, Tik Tok og influencers. Med vores illustrationer håber vi på at kunne tale ind i deres nostalgiske børnesprog, som de kender fra deres barndom, uden at det bliver for pattet. Det må som sagt gerne have et strejf af noget gådefuldt over sig, så børnene bliver fanget og kommer lidt på arbejde for at afkode billederne.

Konkurrence om børnenes opmærksomhed

Sarah: Vores seneste minikonfirmand-forløb »Året rundt på 5 dage« tager udgangspunkt i kirkens højtider og helligdage. Det er planlagt som en sommercamp i begyndelsen af børnenes sommerferie. På fem dage komprimerer vi højtiderne og gennemlever dem med alt, hvad der skal til for at fejre de enkelte dage. Vi spiser flæskkesteg og risengrød, fletter julehjerter og synger julesalmer. På den måde får de en oplevelse af en bagvedliggende cyklus, som bliver en del af deres bevidsthed. Det er det organiske element i kirkeåret, som er enormt relaterbart, og som de voksne også kan forholde sig til. Det, som vi er fælles om på tværs af generationer. Det er erfaringer, som de allerede har, og erfa-

ringer med højtider, som de vil møde igen. Sommercampen konkurrerer med fodboldcamp og mange andre tilbud, derfor skal der gøres noget ud af invitationen, så vores tilbud rent faktisk bliver tydeligt og appeller til børnene.

»Grundlæggende skal invitationen vise, hvad jeg kan forvente at opleve. Vi bruger gerne udtalelser fra tidligere deltagere, så kommende mini'er ved, at det er et godt forløb, som er sjovt at deltage i. Vi tester også invitationen på børn i flere aldersgrupper, inden den sendes ud.«

Det handler om førstehåndsindtrykket

Anne: Vi lægger indholdsmæssigt vægt på, at informationen i invitationen er kort, klar og tydelig; hvad får man, hvor og hvornår er det, tilmelding etc. Man skal hurtigt kunne danne sig et overblik. Grundlæggende skal invitationen vise, hvad jeg kan forvente at opleve. Vi bruger gerne udtalelser fra tidligere deltagere, så kommende mini'er ved, at det er et godt forløb, som er sjovt at deltage i. Vi tester også invitationen på børn i flere aldersgrupper, inden den sendes ud.

Sarah: Og så skal det være en flot invitation, som man godt gider at hænge op. Vi fik en respons fra en mor til en dreng. Han syntes, invitationen var så flot. Han vidste ikke, hvad det var, men han syntes, den var så flot, så det ville han gerne gå til! Det er vores erfaring, at det er vigtigt at gøre meget ud af invitationen. Det er ligesom en fødselsdagsinvitation. Den skal der også gøres noget ud af. Børnene sætter enormt meget pris på det. Det er ligesom et kærlighedssprog, hvor de fornemmer, at der er nogen, der gider dem og gerne vil være sammen med dem. Og det afspejler man, hvis man har gjort noget ud af sin invitation. Det hele handler altså om førstehåndsindtrykket. Det er jo ligesom en kirketjener, du møder i døren. Her er det også vigtigt, at du bliver taget godt i mod, for ellers er du den, der er gået.

Anne: Ja, kvalitet og indhold hænger sammen. Der er en synergi mellem indpakning

og indhold. Når vi sender god kvalitet ud, får målgruppen tillid til, at de her rent faktisk kan få en god oplevelse i høj kvalitet, som er værd at give sig i kast med. Det bekræfter, at de får et forløb i samme stil. Når det så er sagt, så kan en flot invitation ikke gøre det alene. Det kræver en god PR-strategi, for invitationen skulle gerne nå bredt ud. Og her har præsten en vigtig rolle, fordi det at gå til minikonfirmand er enormt præstebåret. Eller ansvaret hviler på den kirke- og kulturmedarbejder, som står for undervisningen.

»Et hus at komme til«

Hvad vil I gerne have, at minikonfirmanderne tager med sig?

Sarah: Ro. Jeg kan huske nogle af mine første minikonfirmander, jeg nu har som konfirmander. Det var helt vildt. De var nærmest stressede. »Min mor har sagt, at jeg ikke må starte til håndbold, før jeg er færdig med minikonfirmand, og så skal jeg også til det og det, jeg har rimelig travlt, hvornår er vi færdige?« Forældrene ringede også til dem midt i undervisningen, og jeg var helt målløs. Altså hele den her tilgængelighed. Jeg vil gerne give børnene oplevelsen af et helle, en ro, og at der er nogle voksne, der på eller anden måde tager dem seriøst og alvorligt. Nogle voksne, som også tør snakke med dem om det, som er svært. Altså helt grundlæggende handler det om det, som Janne Mark skriver så fint i sin salme af samme navn, at der er et »hus at komme til«. At kirken gerne må være det hus, der er deres hjem. Det handler om, at de får en relation til huset. Det er betydningsfuldt. Det kan vi især mærke, nu hvor Hyltebjerg Kirke er brændt ned. Det handler om at give dem nogle gode oplevelser i kirkens rum, fordi vi ved, hvor vigtigt det kan være at have et rum, hvor livet rent faktisk må udfolde sig, og hvor de må være til.

Anne: Jeg er helt enig. Det handler om at give børnene et frirum og en mulighed for at styrke deres liv med kirken og kristendommen i deres rygsæk og værktøjskasse.

Tip til invitationen:

Læg vægt på det særegne i jeres sogn og kirke. På Bornikirkens hjemmeside: <https://bornikirken.dk/grafisk/> kan der hentes billeder til jeres materiale. Det er helt gratis.

Fakta

Hyltebjerg sogn er et bysogn på godt 10.245 indbyggere, hvoraf der er 6.256 medlemmer af folkekirken.